

hele denne Foranstaltning synes at maatte blive, at vi i højere Grad maa bruge udenlandsk Rug, end Tilfældet ellers vilde have været, og da den udenlandske Rug, som endnu købes, er meget dyr, vil vi ved Hjælp af Maksimalprisen have bevirket en Forhøjelse af Brødpriserne i Stedet for en Nedsættelse. Saaledes vil Forsøget paa at lukke et Marked, der efter sine Forudsætninger maa være aabent, blot føre til det modsatte Resultat og fordyre Brødet i Stedet for at gøre det billigere. Hvad værre er, det vil medføre nogen Fare for, at vi til Sommer ikke har Brødkorn nok, medmindre Regeringen allerede nu med Energi overtager Kornimportørens Rolle“.

Saa vidt Hr. Ingeniør Foss. Jeg kan ganske underskrive disse Udtalelser, og det glæder mig oprigtigt, at Industriens Førstemand, der jo ikke til daglig har særlig nær Berøring med Landbruget eller de Spørgsmaal, her er Tale om, alligevel ser saa overmaade klart og i den Grad formaar at slaa Hovedet paa Sømmet. For det er jo Sagen: Importen er standset, og standset i samme Øjeblik, det trak op til Maksimalpris; og ikke blot Rugimporten er standset, men ogsaa Hvedeimporten. Da et Flertal indenfor Prisreguleringskommissionen, delt i to Mindretal, afgav sin Indstilling om Maksimalpris, kunde det forudses, at Eksperimentet med Maksimalpris skulde forsøges. I Norge har man paa Grundlag af indvundne Erfaringer den 1. December slettet den sidste Maksimalpris; men saa tog vi fat, saa skulde vi forsøge at gøre de samme Erfaringer som Nordmændene. Havde Ministeren saa endda, straks da Kommissionen havde taget Stilling til Spørgsmaalet, fastsat Maksimalprisen, havde adskilligt været vundet. Saa havde vi maaske i de 5 Uger, der er forløbne siden, indhøstet vore Erfaringer og nu haft Importen i Gang igen. Nu skal vi maaske trækkes med Maksimalprisen en Tid endnu. Jeg vil indstændigt anmode Ministeren om at lade den falde. Han vil derved handle i sin egen og i Landets Interesse.

Det var i de første Dage af December forrige Aar, at Kommissionens Medlemmer tog Stilling til Maksimalprisen. Den 8. December holdt den et Møde med Repræsentanter for Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og det kgl. Landhusholdningsselskab, men Mødet forløb for saa vidt uden Resultat, som Forslaget ikke fandt almindelig Tilslutning. Tanken blev bifaldet af Repræsentanterne for Husmandsforeningerne, men fandt ingen Tilslutning

hos de andre Repræsentanter, og Dagen efter, den 9. December, holdtes et afsluttende Kommissionsmøde, for saa vidt denne Sag vedrører, og i dette Møde var Indenrigsministeren til Stede. Alle Kommissionens Medlemmer fastholdt her den Indstilling, de en Uges Tid i Førvejen havde indgivet til Ministeren, og jeg udtalte overfor den højtærede Minister, at jeg ansaa det nu for nødvendigt, at der af ham blev truffet en definitiv Afgørelse, thi saa længe Frygten for Maksimalprisen svævede over Hovedet paa os, var al Handel lammet. Baade Købmænd og andre maatte vide, hvordan de var stillede, og jeg bad derfor Ministeren indstændigt om ikke at tøve med at tage sit Standpunkt. Ministeren vaklede og tøvede og ventede i 3 Uger, inden han var klar over, hvad han vilde. Disse 3 Uger vil vise sig at blive kostbare, thi medens den amerikanske Rug omkring den 9. December kunde købes for 24—25 Kr. pr. 100 kg, koster den nu 30 Kr., og for Hveden gælder i alt væsentlig den samme Stigning. Det vil sige, at for hvert 100,000 Tønder, Staten nu skal købe, koster det mellem 500,000 og 600,000 Kr. mere, end det vilde have kostet paa det Tidspunkt, da Kommissionen havde taget sit Standpunkt og indstillet til Ministeren at træffe en Afgørelse.

Forespørgerne mener, at det vil være nødvendigt, at Staten nu køber udenlandsk Rug, og det enten Maksimalprisen hæves eller ej. Medens Importørerne hellere end gerne vilde have fortsat Importen, da den for 4—5 Uger siden blev slaaet dem ud af Hænderne, tør de neppe genoptage den med de overordentlig høje Priser, der nu gælder. Vi mener, at der ikke er Rug nok i Landet til næste Høst. Den Optælling, der fandt Sted i November, har vist sig at være et alt for skrøbeligt Grundlag at bygge paa. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) opfordrede under Finanslovens første Behandling den højtærede Minister til at lade foretage en Optælling af Beholdningerne af Rug og Hvede her i Landet og tælle til Bunds, det vil sige tælle paa alle Ejendomme, og jeg støttede den Gang kraftigt det ærede Medlem fra Rønne. Den højtærede Minister havde kun tænkt sig at tælle paa de store Ejendomme, alle Ejendomme med over 12 Tønder Hartkorn, men han bestemte sig dog til — maaske noget paa Grund af den Henvendelse, der blev rettet til ham — at lade tælle paa alle Ejendomme paa over 1 Tønde Hartkorn eller med over 10,000